

Олександр Сергійович ПЕРЕДЕРІЙ,
кандидат юридичних наук, доцент
(Харківський національний університет імені
В. Н. Каразіна, м. Харків)

СОЦІАЛЬНІ СТАНДАРТИ У СТРУКТУРІ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ (ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ)

У статті із застосуванням загальнотеоретичного аналізу висвітлюється зміст і значення соціальних стандартів як складової правової політики держави. На основі аналізу положень Конституції України та чинного законодавства про державні соціальні стандарти визначено систему чинників, які вказують на те, що встановлення державних соціальних стандартів є складовою правової політики держави. Це, зокрема, визначення чинною редакцією Основного Закону України того, що Україна є соціальною державою і регламентація широкого переліку соціальних прав особи, визначення на законодавчому рівні мети державних соціальних стандартів, закріплення широкої класифікації соціальних стандартів за сферою застосування (соціальні стандарти у сфері доходів населення, у сфері надання соціальних послуг, у сфері житлово-комунального обслуговування, у сфері транспортного обслуговування та зв'язку, у сфері охорони здоров'я, у сфері забезпечення освітніми послугами, у сфері обслуговування закладами культури, фізичної культури і спорту, у сфері побутового обслуговування, торгівлі та громадського харчування).

Доведено позицію про те, що законодавче визначення соціальних стандартів у межах правової політики держави, сприяє якісним змінам суспільних відносин. Зокрема, - утверджується необхідний мінімум правового порядку, при якому мінімізуються ризики негативного соціального становища, а конкретна особа забезпечується від первинних негативних впливів умов життєдіяльності. Окреслено перспективний напрям удосконалення правової політики держави в частині визначення державних соціальних стандартів, який полягає у подальшому впровадженні у систему законодавства правових інновацій і норм, які б посилювали на нормативному

рівні соціальні гарантії усіх верств населення.

Ключові слова: *соціальні стандарти, соціальні гарантії, правова політика, правове забезпечення, законодавство, правові інновації.*

Постановка проблеми. Встановлення і законодавче забезпечення соціальних стандартів іманентне будь-якій формі державності. Для соціальної, правової держави реальне гарантування соціальних стандартів має особливо важливу роль і значення. Це пояснюється, перш за все, тим, що суспільство і держава постійно перебувають у пошуку найбільш оптимальних моделей, способів і засобів нормативного впорядкування соціальних процесів і гарантування кожному можливості одержання за рахунок державою мінімуму соціальних благ. У відповідності до Закону України «Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії» від 05.10.2000 р. № 2017-III державні соціальні стандарти являють собою встановлені законами, іншими нормативно-правовими актами соціальні норми і нормативи або їх комплекс, на базі яких визначаються рівні основних державних соціальних гарантій¹ (далі – Закон про соціальні стандарти).

Очевидним є те, що встановлення соціальних стандартів є комплексним, складним процесом. Початковим етапом його здійснення є їх правове забезпечення, тобто визначення на рівні правового регулювання комплексу (системи) нормативів, на базі яких визначаються рівні основних державних соціальних гарантій (мінімальний розмір оплати праці, доходів громадян, пенсійне забезпечення, соціальна допомога, розміри інших видів соціальних виплат). Правове забезпечення соціальних стандартів робить можливим застосування механізму реалізації соціальних прав та державних соціальних гарантій громадян, передбачених Конституцією України від 28.06.1996 р. (далі – Конституція України)².

Аналіз юридично визначеного змісту соціальних стандартів дозволяє визначити пріоритети державної соціальної політики щодо забезпечення потреб людини в матеріальних благах та фінансових ресурсах, необхідних для їх набуття, встановлення розмірів видатків бюджетних коштів і коштів соціальних фондів на соціальний захист і забезпечення населення та утримання соціальної сфери. Враховуючи це, слід наголосити, що стартова формалізація соціальних стандартів відбувається не у межах соціальної політики держави, а у процесі реалізації саме правової державної політики. Для сучасної України це має особливо важливе значення, адже зміни змісту соціальних стандартів та запровадження новітніх механізмів їх втілення, вимагають постійного оновлення організаційно-правових підходів. Порівняння змісту і кількості державних соціальних стандартів, які оприлюднюються Міністерством соціальної політики України у період з

¹ Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії : Закон України від 05.10.2000 р. № 2017-III.

² Конституція України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

2017 по 2024 р. це чітко підтверджує¹.

В зазначеному контексті актуальним є наукова розробка інституту соціальних стандартів як складової соціальної політики держави. Відповідно, *метою статті* є характеристика соціальних стандартів як однієї зі складових правової політики держави.

Виклад основного матеріалу. Правова політика кожної держави характеризується національно обумовленими змістовними рисами та функціональними особливостями. Сучасна юридична доктрина України категорію «правова політика» визначає як система ідей стратегічного характеру, що вироблені органами державної влади та органами місцевого самоврядування за участі інститутів громадянського суспільства і втілені у конкретні програми розвитку правового життя суспільства та держави². За сферою здійснення, правову політику можна диференціювати на зовнішню правову політику і внутрішню правову політику. Зовнішня правова політика спрямована на забезпечення суверенітету, незалежності і територіальної цілісності нашої держави, а внутрішня – на правове закріплення пріоритетів соціально-державного розвитку. Первинними пріоритетами правової політики А. Селіванов та О. Рябченко справедливо визначають гарантування державою прав і свобод особи, фінансово-економічний розвиток, правоохоронна діяльність та юстиція, оборона, судочинство, зовнішньоекономічна діяльність³.

Якщо зазирнути в історію європейської цивілізації періоду середніх віків, то слід зазначити, що формування соціальних стандартів на рівні державної політики мало в основі релігійне коріння. Багато принципів сучасного права соціального забезпечення сформульовано ще у часи раннього християнства. Не випадково перші нормативні акти з соціальних питань європейських держав враховували положення канонічних документів Святого Престолу – енцикликів, які за юридичною силою в ієрархії канонічних актів посідають друге місце після апостольських конституцій⁴ (М. Шумило). Зазначені акти містили відомі євангельські постулати (одягти голих, нагодувати голодних, поділитися з нужденним), які у результаті правової політики стали універсальними інститутами права соціального забезпечення.

Аксіоматичним є те, що першочерговість і пріоритетність напрямів правової політики держави визначається проблематикою розвитку певних сфер суспільних відносин і враховує виклики сучасних глобалізаційних процесів. У зазначеному контексті слід погодитися з позицією Н. Железняк

¹ Державні соціальні стандарти. *Офіційний інтернет-сайт Міністерства соціальної політики України*. URL: <https://www.msp.gov.ua/content/socialni-standarti.html?PrintVersion>.

² Тарнавська В. М. Категорія «Правова політика» (історико-правовий аналіз). *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2018. № 52. С. 50.

³ Селіванов А., Рябченко О. Правова політика – важлива складова внутрішньої політики Української держави. *Голос України. Газета Верховної Ради України*. URL: <http://www.golos.com.ua/article/210432>.

⁴ Шумило М. М. Соціальна доктрина католицької церкви як першооснова виникнення правового регулювання у сфері соціального захисту в Європі. *Часопис Київського університету права*. 2020. № 3. С. 354

про те, що «головним функціональним завданням правової політики сучасної цивілізованої держави є нормативно-правове забезпечення реформ, що проводяться у державі»¹ (Железняк). З урахуванням серйозності соціальних викликів, які сформувалися через триваючий правовий режим воєнного стану, зазначене завдання набуває особливого значення.

Правова політика держави має власну структуру, існування якої обумовлюється концентрацією різних сфер людської діяльності, на які здійснюється державно-правовий вплив. Існує кілька доктринальних підходів до визначення складових правової політики держави: за галузевою ознакою права політика складається з конституційно-правової політики, кримінально-правової, адміністративно-правової, господарсько-правової політики, соціально-правової політики тощо; за ознакою пріоритетів зовнішньополітичної діяльності держави, права політика складається з міжнародно-правової політики співробітництва з ООН, Європейським Союзом, Радою Європи та іншими міжурядовими організаціями; з позицій втілення права права політика складається з правотворчості, правозастосовчої практики, правового виховання та ін. Так чи інакше, але соціальний компонент правової політики є сталим, адже без нього неможливим є забезпечення прав людини, проведення багатьох реформ і перетворень у сфері економіки, державної служби, охорони правопорядку та ін.

Законодавче передбачене визначення соціальних стандартів передбачає, що на їх базі визначаються основні державні соціальні гарантії. Соціальні гарантії - це встановлені законами мінімальні розміри оплати праці, доходів громадян, пенсійного забезпечення, соціальної допомоги, встановлені законами пільги, розміри інших видів соціальних виплат, встановлені законами та іншими нормативно-правовими актами, які забезпечують рівень життя не нижчий від прожиткового мінімуму. На те, що визначення державних соціальних стандартів є відносно самостійною частиною правової політики, вказує кілька чинників, які впливають із чинного законодавства. По-перше, чинна редакція Конституції України визначає, що Україна є соціальною державою і кожній особі держава гарантує широкий перелік соціальних прав. Соціальними правами людини і громадянина в Україні є закріплені конституцією і законами України, обумовлені відповідним рівнем суспільного розвитку та такі, що характеризують державу як соціальну, можливості людини та громадянина власними силами здобувати собі засоби для існування або отримувати такі засоби із соціальних джерел². Конституційно-закріплені соціальними права є:

- право на працю (ст. 43);
- право на страйк (ст. 44);

¹ Железняк Н. А. Поняття державної правової політики та її загальна характеристика. *Наукові записки Національного університету «Києво-Могилянська академія»*. 2003. № 8. С. 9.

² Бабкова Т. В. Поняття та види соціальних прав і свобод людини і громадянина. *Науково-інформаційний вісник. Право*. 2013. № 8. С. 138.

- право на відпочинок (ст. 45);
- право на соціальний захист (ст. 46);
- право на житло (ст. 47);
- право на достатній життєвий рівень (ст. 48);
- право на охорону здоров'я (ст. 49);
- охорона сім'ї, дитинства, материнства і батьківства (ч. 3 ст. 51, ч. 3 ст. 52).

По-друге, на рівні законодавства в імперативному порядку визначено мету державних соціальних стандартів. Так, у відповідності до ст. 2 Закону про соціальні стандарти мета соціальних стандартів є триєдиною: визначення механізму реалізації соціальних прав та державних соціальних гарантій громадян, визначених Конституцією України, визначення пріоритетів державної соціальної політики щодо забезпечення потреб людини в матеріальних благах і послугах та фінансових ресурсів для їх реалізації, визначення та обґрунтування розмірів видатків Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, соціальних фондів на соціальний захист і забезпечення населення та утримання соціальної сфери. Державні соціальні стандарти обов'язково враховуються у процесі розробки програм економічного і соціального розвитку.

По-третє, законодавством передбачено широку класифікацію соціальних стандартів за сферою застосування:

- державні соціальні стандарти у сфері доходів населення (для визначення розмірів державних соціальних гарантій у сфері оплати праці, виплат за обов'язковим державним соціальним страхуванням, права на отримання інших видів соціальних виплат і державної соціальної допомоги та їхніх розмірів, а також визначення пріоритетності напрямів державної соціальної політики);

- державні соціальні нормативи у сфері надання соціальних послуг (для визначення розмірів державних гарантій соціальної підтримки осіб, які перебувають у складних життєвих обставинах);

- державні соціальні нормативи у сфері житлово-комунального обслуговування (для визначення державних гарантій щодо надання житлово-комунальних послуг та розмірів плати за житло і житлово-комунальні послуги, які забезпечують реалізацію конституційного права громадянина на житло);

- державні соціальні нормативи у сфері транспортного обслуговування та зв'язку (норми забезпечення транспортом загального користування, показники якості транспортного обслуговування і норми забезпечення населення послугами зв'язку);

- державні соціальні стандарти у сфері охорони здоров'я (перелік та обсяг гарантованого рівня медичної допомоги громадянам у державних і комунальних закладах охорони здоров'я, нормативи надання медичної допомоги, показники якості надання медичної допомоги, нормативи пільгового забезпечення окремих категорій населення лікарськими

засобами та іншими спеціальними засобами, нормативи забезпечення стаціонарною медичною допомогою, нормативи забезпечення медикаментами державних і комунальних закладів охорони здоров'я, нормативи санаторно-курортного забезпечення, нормативи забезпечення харчуванням у державних і комунальних закладах охорони здоров'я);

– державні соціальні нормативи у сфері забезпечення освітніми послугами (перелік та обсяг послуг, що надаються державними і комунальними закладами дошкільної, загальної середньої, професійно-технічної та вищої освіти, нормативи граничного наповнення класів, груп та спів-відношення вихованців, учнів, студентів і педагогічних працівників у навчальних закладах, норми матеріального забезпечення навчальних закладів та додаткових видів соціального і матеріального забезпечення учнів);

– державні соціальні нормативи у сфері обслуговування закладами культури (перелік та обсяг безоплатних послуг, які надаються населенню закладами, підприємствами, організаціями та установами культури, показники якості надання населенню послуг закладами, підприємствами, організаціями та установами культури, нормативи забезпечення населення закладами, підприємствами, організаціями та установами культури);

– державні соціальні нормативи у сфері обслуговування закладами фізичної культури та спорту (перелік та обсяг безоплатних послуг, які надаються населенню закладами фізичної культури, спорту, а також дитячо-юнацькими спортивними школами, нормативи забезпечення населення закладами фізичної культури та спорту);

– державні соціальні нормативи у сфері побутового обслуговування, торгівлі та громадського харчування (нормативи забезпечення населення побутовими послугами, показники якості надання побутових послуг; нормативи забезпечення торговельною площею та місцями у закладах громадського харчування; показники якості та безпеки товарів і послуг підприємств громадського харчування).

Безумовно, наявна зараз організаційно-правова модальність законодавчого забезпечення соціальних стандартів є складною. Але, у кінцевому рахунку, реалізація положень Закону про соціальні стандарти у межах правові політики держави, сприяє якісним змінам (покращенням) суспільних відносин, утвердженню необхідного правового порядку, при якому мінімізуються ризики негативного соціального становища, а конкретна особа убезпечується від первинних негативних впливів умов життєдіяльності. У зазначеному контексті доцільно врахувати, що стан соціальної захищеності кожного окремого громадянина, впливає на загальну картину соціальної безпеки в державі¹ (В. Шаль). Відповідно, встановлення соціальних стандартів у процесі реалізації державної правової політики є запорукою підтримання належного рівня соціальної безпеки,

¹ Шаль В. В. Щодо визначення поняття та значення соціальних гарантій прокурорів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право»*. 2022. №. 72. Ч. 2. С. 271.

вжиття державою заходів щодо соціальної захищеності кожного конкретного громадянина.

Висновки. На сьогодні правове забезпечення соціальних стандартів в Україні є невід'ємною складовою правової політики держави. Аналіз положень чинного національного законодавства з питань соціальної політики дає підстави відзначити важливість правотворчої і правозастосовної практики для формулювання соціальних стандартів і соціальних гарантій у процесі здійснення правової політики держави. Зміст правових конструкцій, якими забезпечується реалізація соціальних стандартів є особливим і спрямований на вирішення нагальних проблем соціального забезпечення. У зв'язку з цим, перспективним напрямом удосконалення правової політики держави в частині визначення державних соціальних стандартів є впровадження у систему законодавства правових інновацій норм, які б посилювали на нормативному рівні соціальні гарантії усіх верств населення. Відповідно, актуальним завданням юридичної науки є формування науково обґрунтованих пропозицій щодо удосконалення правового забезпечення державних соціальних стандартів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабкова Т. В. Поняття та види соціальних прав і свобод людини і громадянина. *Науково-інформаційний вісник. Право.* 2013. № 8. С. 137–144.
2. Державні соціальні стандарти. *Офіційний інтернет-сайт Міністерства соціальної політики України.* URL: <https://www.msp.gov.ua/content/socialni-standarti.html?PrintVersion>.
3. Железняк Н. А. Поняття державної правової політики та її загальна характеристика. *Наукові записки Національного університету «Києво Могилянська академія».* 2003. № 8. С. 8–14.
4. Конституція України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України.* 1996. № 30. Ст. 141.
5. Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії: Закон України від 0510.2000 р. № 2017-III.
6. Селіванов А., Рябченко О. Правова політика – важлива складова внутрішньої політики Української держави. *Голос України. Газета Верховної Ради України.* URL: <http://www.golos.com.ua/article/210432>.
7. Тарнавська В. М. Категорія «Правова політика» (історико-правовий аналіз). *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право».* 2018. № 52. С. 25–32.
8. Шаль В. В. Щодо визначення поняття та значення соціальних гарантій прокурорів. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право».* 2022. №. 72. Ч. 2. С. 268–273.
9. Шумило М. М. Соціальна доктрина католицької церкви як першооснова виникнення правового регулювання у сфері соціального

захисту в Європі. Часопис Київського університету права. 2020. № 3. С. 353–357.

Стаття надійшла до редакції 18.03.2024

Oleksandr S. PEREDERII,

PhD in Law, Associate Professor,

(Kharkiv National University V. N. Karazin, Kharkiv, Ukraine)

SOCIAL STANDARDS IN THE STRUCTURE OF STATE LEGAL POLICY (THEORETICAL AND LEGAL ASPECT)

The content and significance of social standards as a component of the legal policy of the state is highlighted in the article using a general theoretical analysis. Based on the analysis of the provisions of the Constitution of Ukraine and current legislation on state social standards, a system of factors has been identified that indicate that the establishment of state social standards is a component of the state's legal policy. This is, in particular, the determination by the current version of the Basic Law of Ukraine that Ukraine is a social state and the regulation of a wide list of social rights of an individual, the determination at the legislative level of the purpose of state social standards, the establishment of a broad classification of social standards by scope of application (social standards in the sphere of population income, in the sphere of providing social services, in the sphere of housing and communal services, in the sphere of transport services and communication, in the sphere of health protection, in the sphere of provision of educational services, in the sphere of service by cultural, physical culture and sports institutions, in the sphere of household services , trade and catering).

The position that the legislative definition of social standards within the legal policy of the state contributes to qualitative changes in social relations is proven. In particular, - the necessary minimum legal order is established, which minimizes the risks of a negative social situation, and a specific person is protected from the primary negative effects of living conditions. The prospective direction of improving the legal policy of the state in terms of determining state social standards is outlined, which consists in the further introduction of legal innovations and norms into the legal system, which would strengthen the social guarantees of all sections of the population at the regulatory level.

Key words: *social standards, social guarantees, legal policy, legal support, legislation, legal innovations.*